

გან, რომელშიც ის არის ახლა ჩა-
ვარდილი.

თუ სხვა-და-სხვა პროექტები, ქა-
ლალდებ დაწერილი გალდებულებანი,
დასჯით დამუქრება და უზინური
ძალა, მართლა, ყოფილიყოს ამი ადა-
მიანის ზნებით ავადმყოფობისაგან
მოსახიერად, დარწმუნებული უნდი
ვიყოთ, რომ ყველა ხალხები ანგე-
ლოზები შეიქნებოდნენ და თვით კა-
ცის უდიდესი მტერთ-ბოროტება ვერ
დაიბადებოდა. ყაცის სუსტ არსებას
თუ ლეთის მცნებანი (იგივე დარიგე-
ბა, ვალდებულება) ვერ აუსრულებია,
თუ ლეთის კრძალვა, შიში არ ჰქო-
ნებია, ამა როგორ მოიდრეკა იგი
ქედს კაცთა მცნებების, პროექტების
წინაშე?! თუ სხვა-და-სხვა პროექტებ-
სა და დარიგებებს ჰქონოდათ გავლე-
ნა კაცის ხასიათის გასწორებაზე, მა-
შინ ერთი კაციც არ აღმოჩნდებოდა,
რომ დაერდეთ ისეთი მტკიცე კანო-
ნები, როგორებიც დაგვიტოვა ჩვენ
მაცხოვარმან ჩვენმან. მან გვითხრა
და გვიქადაგა: „შეეყვარე მოყვასი
შენი, ვითარება თავი თვისი“; ჩვენ
კი არა თუ ვასრულებთ ამ პცნებას,
არამედ მოლად ამის წინააღმდეგ ვი-
ქცევით, თითქმაც არ არის ისეთი
დღე, რომ არ გარდევდეთ. თვით
შრისტის მოადგილედ ცნობილნი რომ
ის პაპები ჯვარს აცმილნენ თავის
მოძმებებს საშუალო საუკუნეებში,
სდევილნენ და სტანჯვალდნენ გამოჩე-
ნილს საქვეყნო მნათობებს. და არა
თუ ძევლად, თვით ეს ჩვენი უწარჩი-
ნებულები ჩვენი მეცხრამეტე საუკუნე

საესეა წინაღმდევობით შრისტის ნა-
ანდერძევ ათივე მცნებისა.

მაშასალმე კაცობრიობის ზნებას,
საზოგადოთ, და სამღვდელოებისას,
კერძოთ, მშრალი პროექტები ვერ
გასუფთავებენ, ვერგასწმენდავენ, ვერ
აამაღლებენ. მაშ საღ უნდა ვეძიოთ
ამის მაღამა?

ბოკლი თავის ისტორიაში ერთ
ალაგას ამბობს, რომ ის ხალხები
უფრო მეტად ელტვიან ომებს, ბრძო-
ლას, რომელნიც სწავლა-განათლე-
ბით უფრო უკან არიან ჩამორჩე-
ნილნიო, პირ-
იქით ის ხალხები არ ეტა-
ნებიან ომს, რომელნიც განათლებუ-
ლი არიან, რაღაც განათლება არ-
ბილებს კაცის ზნეს, ხასიათს უწო-
დებს მას და პირუტყულ ისტინტებს
უქარწყლებსო. მართლაც, საღა
ხალხი უფრო განათლებულია, იქ
შევიღობინობაც არის, ყაველი კა-
ცის პიროვნობა დაცულია ყაველ
გვარ ხიფათისაგან და მას შეუძლიან
თავისუფლად იშრომოს, იცხოროს.
მისიანა ქვეყნებში სამაგალითო წე-
სებიც არიან და მტკიცედაც ასრულე-
ბენ იმ წესებს.

იგივე ითქმის ზნებაზედაც:
ტეტია კაცა და მღვდელს სხვა-და-
სხვა პროექტებით, დამუქრებით ისე
ვერ შეებორკილავთ, რომ ბოროტი
დავავიწყოთ, მოძმე, შრამა და კაც-
თა სამსახური შევაყეაროთ. ის იძ-
რომდის ეცდება რკინის ბორკილე-
ბი გასტეხოს და თავის შეცური
ინსტინქტი დაკამაყოფილოს, მინებ
ჩვენ მის ტეტიურ ვოგრას არ მოვხს-

ნით იმ ბორკალს, რომელსაც ჰქიან
უშეცრების ბორკილი.

რამ დასცა, დედა-მიწასთან გაასწო-
რა ჩვენი სამღვდელოება, თუ არა ამ
უშეცრების ბორკილმა? რატომ ამ
ერთი საუკუნის განმაღლობაში არ
მოგვენიჭა ჩვენ არც ერთი ნახევარი
ანტონი, არც ზაიოზი, არც ქვეთიმე,
რომელმაც თავის სიცოცხლეში დას-
წერა და გადასთრებმა 920 წიგნამ-
დე! — მისტომ რომ აწინდელი სემი-
ნარიები და აკადემიები თავის პრა-
გრამშებით ვერ ასრულებენ იმ მიზანს,
რომლისთვისაც დაასტებული არიან,
იმიტომ რომ ამ საშავლებლებიდან
გამოდიან არა კაცთა, მომშეთა მო-
ყვარე და პატივის მცემლი, უსა-
ყიდლოთ მსახურნი ერთისა, არამედ
ჩინონიკები, რომელთაც დღე და
ღამე შხოლოდ გრიშები აგონდებათ
და მოძმეთა დარჩევა...

ამნაირად, გამოუცვალეთ ჩვენ სამ-
ღვდელო პირთ აღზრდის გზა, მიე-
ცით იმათ კარგი, კაცური სწავლა-
განათლება და მაშინ მოსთხოვეთ
ზნეობა და კეთილ-სინიდისიანად ას-
რულება თავის სამღვთო მოვალეო-
ბისა; მანამ კი ათასი პროექტები,
ცირკულიარები და კანონებიც რომ
გამოსცე, იმათ გასწორებას ნუ მო-
ელოთ...

ფისტონი.

ახალი ამბები.

ქირინდელს „ძავკაზში“ ერთი
ძლიერ სამწუხარო და საფიქრებელი
ამბავია დაბეჭდილი:

აგრონომები ხაჯაევი და ზეეჭი

ისეთი აზრი შეეღვინა ახალ გვარტა-
მობის ხალხზედ, რაღაცაც ის მოწმათ
დასწრებოდა იმ სამარცხინო მოქმე-
დებას, რომელსაც ზოგიერთ იმათ წარ-
მომაღენელები ჩაიდენდენ. მაგალი-
თად ის იყო დამსწრე უორი მთიულის
ცემით სიკედოლისა, რომლებსაც ყა-
ზახებმა უწყალოთ ცემებს გზის კეთე-
ბაში, მხოლოდ იმ მიზეზით, რომ
ერთს ყაზახს ცხენი წაუბორისკედა.
ზამთარში გზის მუშები თოველის დროს
არ გაუშევს, რომ თავი შეეფარებინათ,
ჩამოეიდა ზეავი და საში კაცი დააღრჩო
თოვლა; დედა-კაცები შეაძეს მარხი-
ლებში და ცემა-ტყებით ბარეს აზიდვი-
ნებლენენ*). უს იყო მოწამე, როგორც
ანაურში ერთმა ჩინონიკებით იმა-
რი და დაიჭირი, ჩაუსერი გეჯაში
სასი დაიჭირი, ჩაუსერი გეჯაში სხვა-
და-სხვა უწმინდურება*, რომლის სა-
ხელის მოყვანასაც აქ ვერ ვძედავთ
მკითხველის პატივის ცემით, უდა ის
აჭამა ძალატანებით! **)

მარტიას ამ გვარი მაგალითები,
მომხდარი სხვა-და-სხვა პირებისგან,
მრავალი ჰქონდა. და ამიტომაც ის
ისე ჰქიანობდა, როგორც დანარჩე-

*) ისიდე თხზულება ბ-ნი დუბორვი-
ნისა. დამატება მთიულების საჩივარი.

**) ბ-ნ ბერებს თხზულება უსქა-
რენდას დუსეთან შეერთებას დაბეჭდი-
ლი ცაგე წიგნებათ და აგრეთვი ინვორ-
ში 1880 წელს.

ნით იმ ბორკალს, რომელსაც ჰქიან
უშეცრების ბორკილი.

რამ დასცა, დედა-მიწასთან გაასწო-
რა ჩვენი სამღვდელოება, თუ არა ამ
უშეცრების ბორკილმა? რატომ ამ
ერთი საუკუნის განმაღლობაში არ
მოგვენიჭა ჩვენ არც ერთი ნახევარი
ანტონი, არც ზაიოზი, არც ქვეთიმე,
რომელმაც თავის სიცოცხლეში დას-
წერა და გადასთრებმა 920 წიგნამ-
დე! — მისტომ რომ აწინდელი სემი-
ნარიები და აკადემიები თავის პრა-
გრამშებით ვერ ასრულებენ იმ მიზანს,
რომლისთვისაც დაასტებული არიან,
იმიტომ რომ ამ საშავლებლებიდან
გამოდიან არა კაცთა, მომშეთა მო-
ყვარე და პატივის მცემლი, უსა-
ყიდლოთ მსახურნი ერთისა, არამედ
ჩინონიკები, რომელთაც დღე და
ღამე შხოლოდ გრიშები აგონდებათ
და მოძმეთა დარჩევა...

სიხუმიდამ იწერებიან ამ გაზეთში,
რომ ერთს აქაურ შემატელს დუნაშში
ფილოკესერა აღმაშენებით.

უფრო დაწერილებით ამ საგანზე
შემდ...

* * *
სამეგრელო - მერეთის სამღვდე-
ლოებას.

ჩვენ შევიტყვეთ, რომ ძავკასის ნაშესტრინიკის მთავარ-სამართველოს, მომავალი წლის შემოსავალ-გასავლის სიაში სამეგრელო-მერეთის სამღვდე-
ლოების ჯამაგირით შეუტანია 55,500 მანეთი. მაგთი დარიბი სამღვდელოების, როგორიც არის სამეგრელო-მერეთის სამღვდელოება, ეს ჯამაგირით კარგად და დიდი შემწეობა იქნება.

* * *
ჩვენ გვაცნობეს, რომ სამოსწავლო
ოკრუგის მზრუნველს ნება დაურთეს
„წერა-კითხების საზოგადოებისთვის“ გა-
მართოს შეთასის სააზნაურო სკო-
ლასთან არი პარალელური გან-
ყოფილება.

* * *
არ ვიცით რამდენათ დასაჯერებე-
ლია, მაგრამ ჩვენ გვითხრები: ერთს
თბილისის პოლიციის აფიცერობის უბრ-
ძანებია არი დესიტრიცებისთვის მოე-
პატივია მასთან არი ვიღაც საეჭვო
ყოფა-ძალების ქალები. როცა დესიტ-
რიცების უარი უთქამის არ გვარი სამსა-
ხურის გაწევაზე, აფაცერის ეს დესიტ-
რიცები სამსახურიდამ დაუთხოვნია. ამბობენ, ეს დესიტრიცები წერილი
ცოლ-შეილის პატრონი არიან და

* * *
ამ ხანში არც ზაგი დარჩა უსაქ-
მოთ. მან გარდაწყვიტა, რომ საშუა-
ლებოთ მეტიდგან ჯარი მოეშეველე-
ბა მაგრამ სანამ ისინი მოვიღობინენ,
ამას დაწერილებით უნდოდა აღგი-
ლის დათვალიერება, „შესწავლა და
შეტყობა—თუ საღ იმაღებიან ისინი,
კისაც ისე დღის გამწარებას უპი-
რებდა.

ზაგიმ მისცა განკარგულება, რომ
ხალხი გაიფანტოს, შევიღეს ამ ბუჩ-
ქებში და კარგათ ათვალიეროს დაბა-
ლულები. თუ ვინცორა შეხვდა სალ-
მზე, ეცადნენ რომ ცაცხლები დაიჭი-
რონ და იარალის ხმარება არ გაბე-
დონ, თუ საქმე განსაკუთრებით არ
გაჭირდა.

* * *
ამ გვარათ ხალხმა პირვენი გა-
რიშეერეს, ახსენეს თავისით სალოცა-
ვები, გაიფანტნენ და შევიღენ ტყე-
ში. შევლა გრძნობდა, რომ ზაგი
ბარი დარიბი ალსრულება ძევლი არის და
თავ - გადადებული, შეიარაღებული
ხალხი ადვილათ არ დანებდებოდნენ. ისინი მიღიობინენ სიტრა

